

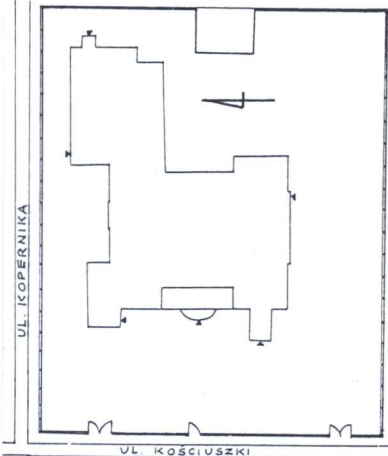
A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	Ł	M	N	O	P	R	S	T	U	V	W	X	Y	Z	Nr 3384
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---------

1. Obiekt PALACYK HÖENIGMANNA	2. Czas powstania około 1876 r.	3. Miejscowość: KIELCE
----------------------------------	------------------------------------	---------------------------

Zdjęcia, plan sytuacyjny, rzuty:

Plan orientacyjny. Lokalizacja obiektu w czerwonym koleczku

Plan sytuacyjny

Elewacja frontowa

4. Adres: Kielce, ul. Kościuszki nr 6 Nr hipoteczny
5. Przynależność administracyjna: województwo: świętokrzyskie gmina: Kielce
6. Poprzednia nazwa miejscowości: Kyelcia, Kelce, Kilcia, Kylciensis, Kielcze, Kyelcze, Kelcze, Kylcia, Klece
7. Przynależność administracyjna przed 1975 r. województwo: świętokrzyskie powiat: kielecki
8. Właściciel i jego adres: Spółka akcyjna „DOMED”, Kraków, ul. Grodzka nr 9 (akt notarialny nr Repertorium A 1217/97 z dnia 19.08.1997 r.).
9. Użytkownik i jego adres Kredyt Bank PBI S.A. Oddział w Kielcach
10. Rejestr zabytków nr 743 data: 9.04.1976 r.

12. Autorzy, historia obiektu, określenie stylu:

J. L. Adamczyk w „Przewodniku po zabytkach architektury i budownictwa Kielc” (Kielce 1998) pisze, że pałacyk zbudowany został około 1876 r., prawdopodobnie według projektu Franciszka Ksawerego Kowalskiego przez Jana Høenigmanna – niemieckiego pochodzenia, właściciela hotelu, delikatesów i składu win w dawnej posesji wójtostwa przy rynku. K. Myśliński w „Zabytkach architektury i budownictwa w Polsce. Województwo kieleckie” (Warszawa 1995) podaje, że pałacyk wzniesiono w 1880 r. Natomiast R. E. Gorzkowscy w artykule „Album kielecki. Przy ul. Tadeusza Kościuszki” („Gazeta Kielecka”, nr 70, 1993 r. piszą, że obiekt wybudowano w latach 1876-1880. Piszą Gorzkowscy, że Janowie Høenigmannowie – senior i junior – mieszkający w Kielcach, zasłynęli tu jako bardzo pracowici i uczciwi ludzie oraz wielcy społecznicy. Jan – senior, poślubił Marię z domu Krauze i na jej cześć zaczął budować mały domek, przy obecnej ul. Kościuszki. Niewielka początkowo rezydencja przekształciła się w okazały pałacyk. Właściciele pałacyku prowadzili otwarty dom i znani byli ze swojej gościnności. Swoją rodzicielską opieką otoczyli synów: Jana, Macieja i Wacława. Maciej, ostatni z rodu Høenigmannów, po studiach osiedlił się w Irkucku na Syberii i prowadził tam interesy handlowe. Po rewolucji bolszewickiej powrócił do Kielc i zajął się administrowaniem rodzinnymi dobrami. Zarządzał nimi aż do swojej śmierci, tj. do 1941 r. Po śmierci Macieja, majątek Høenigmannów przeszedł w ręce rodziny Sulimierskich – spokrewnionych z Høenigmannami, zamieszkałej w Warszawie. W czasie II wojny światowej, budynek został poważnie uszkodzony. Obiekt użytkowany był pierwotnie na cele mieszkalne, a po II wojnie światowej znajdowały się tu biura, instytucje administracyjne, częściowo mieszkania i salon handlowy. Prawdopodobnie od 1948 r. właścicielem pałacyku był Związek Zawodowy Przemysłu Budowlanego i Ceramicznego, a od 1991 r. właścicielem obiektu został Zarząd Krajowy Związku Zawodowego „BUDOWLANI” z siedzibą w Warszawie. W 1997 r. nieruchomości została nabyta przez firmę „DOMED” S.A. z siedzibą w Krakowie przy ul. Grodzkiej nr 9, a w 1998 r. wynajęta na cele użytkowe dla Kredyt Bank P.B.I S. A. O/Kielce.

Styl. Neoklasycyzm.

13. Opis (sytuacja, materiał i konstrukcja, rzut, bryła, elewacje, dach, wnętrze, wyposażenie, instalacje):

Sytuacja: Pałacyk zlokalizowany jest na działce w narożniku ulic Kościuszki i Kopernika. Teren działki jest ogrodzony murem żeliwnym z żeliwnymi słupkami, z wejściami od ul. Kościuszki. Na terenie tej działki – z tyłu budynku, znajduje się niewielki parking, wyłożony betonowymi płytami. Przy wschodniej granicy działki, znajduje się niewielki budynek, który pełni funkcję magazynku. Na terenie działki znajduje się kilka dużych drzew, które przeważnie rosną przy wewnętrznej stronie ogrodzenia (najwięcej od strony południowej). W bezpośrednim sąsiedztwie pałacyku od strony wschodniej, znajduje się parking ogólnodostępny przy Kieleckim Centrum Kultury z dużą ilością miejsc parkingowych.

Materiał, konstrukcja, technika: Ściany piwnic oraz fundamentowe wykonane są z kamienia łamanego oraz cegły ceramicznej na zaprawie wapiennej. Nad piwnicami głównie sklepienia ceglane. Ściany przyziemia oraz piętra, wykonane są z cegły pełnej ceramicznej na zaprawie wapiennej. Ściany działowe murowane są z cegły grubości 12 cm. Tynki wewnętrzne cementowo-wapienne gładkie, a w węzłach sanitarnych są okładziny z płytek ceramicznych. Okna drewniane, ościeżnicowe. Drzwi wewnętrzne drewniane, płycinowe. Stropy nad parterem typu Kleina na belkach stalowych z płytami z cegły ułożonych na płask. Nad częściami piętrowymi stropy typu Akermana. Nad główną salą parteru, strop żelbetowy. Klatki schodowe żelbetowe, ze stopniami opartymi na stalowych belkach policzkowych, obłożone lastrikiem. Podłogi i posadzki z parkietu i częściowo z desek tzw. białe. W sanitariatach posadzki ceramiczne. Więźba dachowa drewniana, krokwiowa. Dach pokryty jest blachą.

Rzut: Budynek o nieregularnym planie.

Bryła: Obiekt jedno i dwukondygnacyjny, częściowo podpiwniczony. Kryty dachem dwuspadowym, mieszczącym w części poddasze użytkowe

Elewacje: Oś całości tworzy parterowa część budynku, z wejściem głównym flankowanym przez kolumny, poprzedzonym tarasem. Po bokach parterowej części wystawiono dłuższe od niej, wysunięte w formie ryzalitów dwa piętrowe skrzydła. Przy budynku znajdują się dwa arkadowe przedsionki nakryte tarasami: jeden od frontu po stronie południowej, drugi przy elewacji północnej, od zachodu. Narożniki budynku oparte są na lizenach. Okna całego parteru i piętra szczytowych ścian skrzydeł są sklepione półokrągło. Od frontu okna na piętrze są nakryte przerwanym przyczółkiem i flankowane obeliskami. Na elewacjach bocznych, na piętrze cztery okrągłe nisze. W jednym z nich zachowane popiersie kobiece. Dekoracje rzeźbiarskie na elewacjach stanowią płyciny z girlandami, rozety, palmety, konsole w kształcie liścia akantu, które są pomalowane na białe, natomiast ściany zewnętrzne są koloru żółtego. Stolarka okienna i drzwiowa jest przeważnie pomalowana na białe. Balustrady żeliwne, dekoracyjne.

Wnętrze: Nad piwnicami głównie sklepienie kolebkowe, ale występują również sklepienia żaglaste, oparte na ścianach i łukach wewnętrznych. Nad główną salą parteru znajduje się strop kasetonowy.

Wyposażenie: Wnętrze dostosowane zostały dla potrzeb działalności bankowej i wyposażone w elementy współczesne.

Instalacje: wodno-kanalizacyjna, elektryczna, c.o. z własnej kotłowni olejowej. Instalacje specjalistyczne: sygnalizacja przeciwpożarowa, sygnalizacja antywłamaniowa, informacja teleinformatyczna oraz kamery.

14. Kubatura 7236 m ³	15. Powierzchnia użytkowa: piwnic – 278,5 m ² parteru – 491,0 m ² piętra – 417,2 m ²	16. Przeznaczenie pierwotne: do II wojny światowej - mieszkalne, a po wojnie znajdowały się tu biura, instytucje administracyjne, częściowo mieszkania i salon handlowy.	17. Użytkowanie obecne: działalność bankowa
18. Prace budowlane i konserwatorskie, ich przebieg i dokumentacja: Pałacyk przechodził kilka remontów. Większy remont nastąpił po II wojnie światowej. Po każdym z nich stawał się coraz bardziej uboższy w wystrój rzeźbiarski elewacji. Z popiersi zachowała się tylko jedna głowa kobieca. Wystrój rzeźbiarski elewacji został poddany zabiegom konserwatorskim m.in. w 1986 r. Zniszczenia zewnętrznych sztukaterii obejmowały m.in. ubytki, spękania, zanieczyszczenia. Podczas konserwacji w 1986 r. sztukaterie oczyszczono z brudu i sadzy przy pomocy wody z detergentem i rozpuszczalników. Z rozetek i konsoli usunięto dwie warstwy farb w celu uczynienia ich pierwotnego wyglądu. Usunięto przemalowania techniką mechaniczną przy pomocy noży. Po oczyszczeniu i usunięciu przemalowań, uzupełniono ubytki, zrekonstruowano dwie konsole i palmetki. Luźne elementy jak rozetki, przyklejono ponownie mleczkiem gipsowym do tynku. Przy płycinach z girlandami przeprowadzono impregnację wzmacniającą, ponieważ powierzchnia płycin miejscami osypywała się. Całość pomalowano wapnem. W budynku wielokrotnie przebudowywano też wnętrza. W 1999 r. przeprowadzono remont i adaptację pałacyku na siedzibę Kredyt Banku PBI O/Kielce – według projektu Włodzimierza Pedrycza. Poddano konserwacji wystrój sztukatorski elewacji, wymieniono zniszczone żeliwne balustrady balkonów - na nowe (odlewane według starych wzorców). Wymieniono stolarkę okienną, instalację c.o. oraz instalację elektryczną. Wyremontowano także mury i żeliwne ogrodzenie i uporządkowano otoczenie pałacyku.		19. Stan zachowania, ściany zewnętrzne, ściany wewnętrzne, sklepienia, stropy, konstrukcje, dachy: Budynek po przeprowadzonych remontach jest w dobrym stanie technicznym.	
20. Najpilniejsze postulaty konserwatorskie: Proponowane są w obiekcie jedynie drobne bieżące naprawy.			

21. Akta archiwalne i źródła ikonograficzne (rodzaj akt, numer i miejsce przechowywania):

- 1.J. Słoń, Adaptacja i modernizacja budynku przy ul. Kościuszki 6 w Kielcach na siedzibę banku Kredyt Bank P.B.I. S.A. O/Kielce, Projekt architektoniczno-budowlany. Konstrukcje, Pracownia Projektowa Pedrycz-Wodnicki s.c., Kielce 1999 r., mps.
- 2.W Pedrycz, P. Andrzejewski, A. Wodnicki, Adaptacja i modernizacja budynku przy ul. Kościuszki 6 w Kielcach na siedzibę banku Kredyt Bank P.B.I. S.A. O/Kielce, Projekt architektoniczno-budowlany. Architektura, Pracownia Projektowa Pedrycz-Wodnicki s.c., Kielce 1999 r., mps.
- 3.H. Wołujewicz, Dokumentacja elewacji pałacyku Honigmana przed i po konserwacji, PKZ O/Kielce, Kielce 1986 r., mps.
- 4.W. Pieślak, A. Żak, Budynek przy ul. Kościuszki nr 6 w Kielcach. Projekt budowlany. Kolorystyka, Pracownia Konserwacji Zabytków w Kielcach Spółka z o.o., Kielce 1998 r., mps.

22. Bibliografia:

1. J.L. Adamczyk, Przewodnik po zabytkach architektury i budownictwa Kielc, Kielce 1998.
2. A. Adamczyk, Prace remontowo-konserwatorskie i budowlane w granicach województwa świętokrzyskiego i dawnego kieleckiego. Kronika ważniejszych prac remontowo-konserwatorskich i budowlanych w latach 1990-2000. Zabudowa staromiejska, w: Prace konserwatorskie w latach 1990-2000. Dziesięć lat Służby Ochrony Zabytków w Kielcach, Kielce 2001.
3. Artykuły prasowe: R. i E. Gorzkowscy, Album kielecki. Przy ul. Tadeusza Kościuszki (X). „Gazeta Kielecka”, nr 70. 1993 r., (pot), Bank bez szyldu, „Słowo Ludu”, nr 16, 20.I.2000 r.

23. Uwagi różne:

24. Opracował:

Tekst: mgr Edward Traczyński, XI. 2005 r.

Plany, rysunki: rzuty – mgr inż. arch. Włodzimierz Pedrycz, mgr inż. arch. Piotr Andrzejewski; elewacje – mgr inż. arch. W. Pieślak, mgr inż. Anna Żak, odrys rzutu parteru – E. Traczyński.

Zdjęcia fotograficzne: mgr inż. arch. Roman Mirowski, 2005 r.

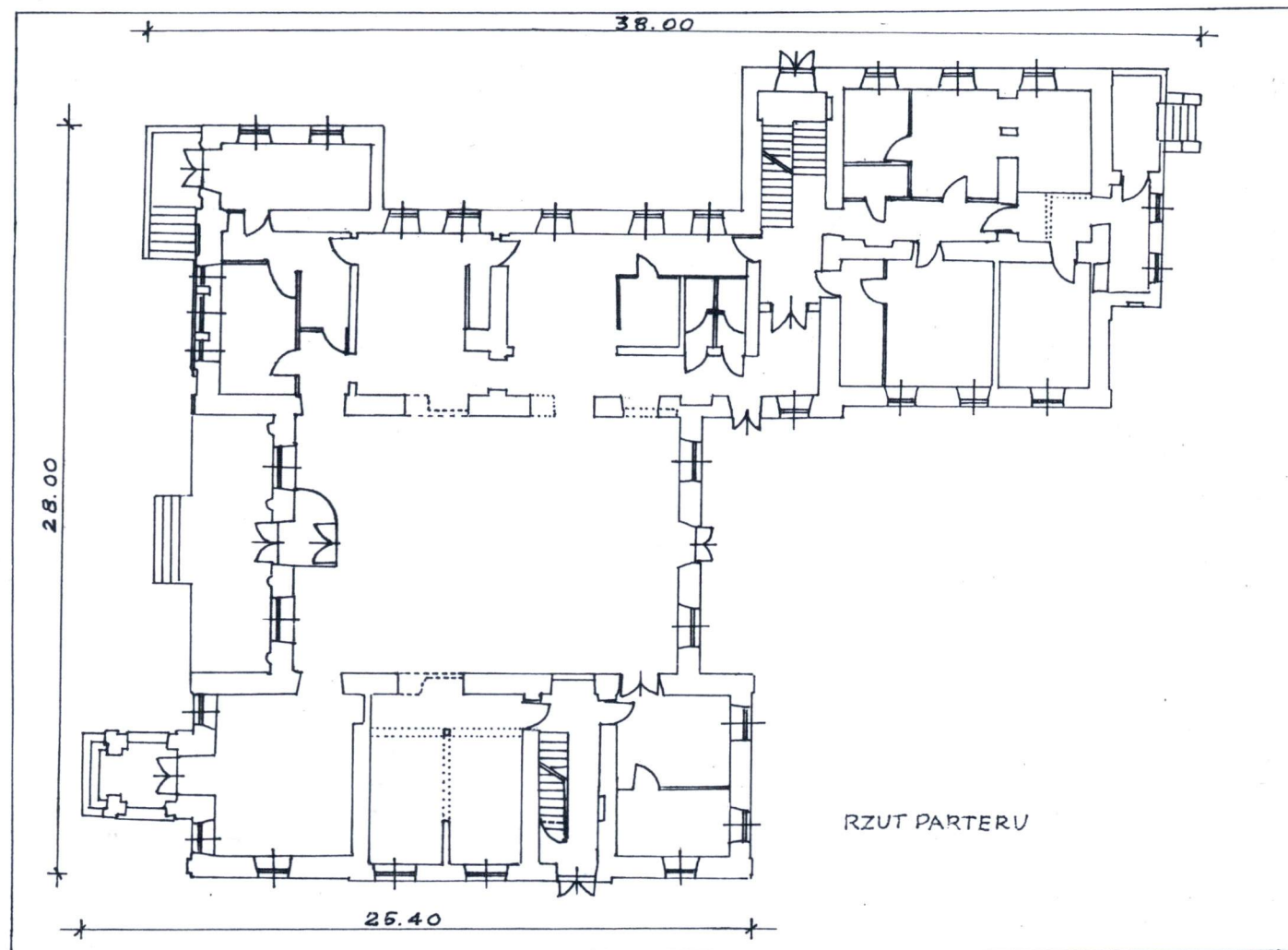
Miejsce przechowywania negatywów: archiwum Regionalnego Ośrodka Badań i Dokumentacji Zabytków w Kielcach

Karta po wypełnieniu podlega ochronie na podstawie przepisów prawa autorskiego

25. Adnotacja o inspekcjach, informacja o zmianach (data, nazwisko wypełniającego):

26. Załączniki:
wkładka nr 1, 2,3

1. Miejsowość: KIELCE 2. Gmina: Kielce 3. Województwo: świętokrzyskie	2. Obiekt (nazwa jak na karcie): PAŁACYK HOENIGMANNA	3. Zawartość wkładki Rzuty
---	---	-------------------------------

Wkładkę założył: mgr Edward Traczyński, XI.2005 r.

Miejsce przechowywania negatywów: archiwum Regionalnego Ośrodka Badań i Dokumentacji Zabytków w Kielcach

1. Miejscowość: KIELCE
2. Gmina: Kielce
3. Województwo: świętokrzyskie

2. Obiekt (nazwa jak na karcie):
PAŁACYK HOENIGMANNA

3. Zawartość wkładki
Fotografie budynku

Elewacja zachodnia

Fragment elewacji zachodniej

Wkładkę założył: mgr Edward Traczyński, XI.2005 r.

Miejsce przechowywania negatywów: archiwum Regionalnego Ośrodka Badań i Dokumentacji Zabytków w Kielcach

Elewacja południowa

Fragment elewacji wschodniej

Elewacja wschodnia

Fragment elewacji północnej

1. Miejsowość: KIELCE
2. Gmina: Kielce
3. Województwo: świętokrzyskie

2. Obiekt (nazwa jak na karcie):
PAŁACYK HÖENIGMANNA

3. Zawartość wkładki
Fotografie budynku

Fragment elewacji północnej

Wkładkę założył: mgr Edward Traczyński, XI.2005 r.

Miejsce przechowywania negatywów: archiwum Regionalnego Ośrodka Badań i Dokumentacji Zabytków w Kielcach